

## มุษย์...เกิดมาทำไม?

นำเสนอเมื่อ : 25 พ.ค. 2552

[สาเหตุการเกิดของมนุษย์ \( อ่านเจอเลยเอามาฝากค่ะ \)](#)



เฝ้าความ

มนุษย์เราก่อมาทำไม ?

ไม่ว่าใครเขาก็ผ่านไปยังวรรดเร็ว ทำให้อมหวนกลับมาคิดว่าชีวิตแต่ละวันที่ผ่านไปนั้น เราทำอะไรไปบ้างเพราะชีวิตคนเราสั้นเกินไปแล้วมันหวนกลับมาเน่นนอนไปได้อีก บางคนเห็นหน้าก็ตั้งใจ อาจมีเหตุให้ล้มหายตายจาก บางคนที่มีความหวังไว้ว่าพอเกษียณอายุแล้ว จะเข้รุดศึกษาธรรมะหรือไม่ก็ทำไรทำนาไปตามประสาคนมเียอายุ แต่ที่โน่นได้ มีเหตุไม่คาดฝัน ทำให้กลับมานั่งกราวที่คาดคิด ทำให้ความฝันนั้นไร้เสียดับติดงกลายเป็นหม่น

นี่แหละครั้นความเป็ยของใจซึ่งทีมน้องที่ยังงัวเงารอ วิถีมนุษย์นั้นเปล่งแสง ไ้บรูวเข้าเป็นเอวไร ยากศึกษาธรรมะอยู่ที่หนึ่งหนึ่งสิ่งหนึ่งมาซึ่งใจ คือ ฉ่าทะเลกอบหมู่กรรม เยี่ยมใ้โดย รุดเจ้าพระเจด ๗ เชียงใหม่ พลิกอย่างเนื้อหางังในไม้แต่เรื่องน่าสนใจก็เห็นเลขกับแต้มเรื่องสั้นสุดตาสูดดูไปทีหนึ่ง เป็นของที่มีชื่อว่า "เกิมาทำไม" พออ่านไปแล้วก็รู้สึกถึงเห็นกล่อมทัพบถาวร รื้ออ่านกันมาสรุปให้ทานลองเอาดูในเวทีที่ไม่มีฟลอบโหลองจูงคนแคเรียด ลองอ่านแล้ววิเคราะห์ว่าทานเองสิครับว่าทานเกิดมาทำไม แล้วจะอย่านอนนิ่งไปเพราะความทุกข์การเกิดของมนุษย์นั้น มีเจตจำนงในการปฏิสนธิแตกต่างกัน ดังนี้

1. เกิดมาเพื่ออดใจกรรม ซากก่อนหน้าบุญไม่มาก ทานบไปเกิน 30 % ของกรรมทั้งหมด พออายุไปขึ้นสวรรค์ เสวยสุขไปชั่วระยะหนึ่ง เกิดความไม่สบายใจ จึงตัดสินใจมาไรกรรมเก่าชั่วคราว คนผู้เ่เมื่อมาเกิดใหม่ จะได้รับความทุกข์ทรมาน และความเดือดร้อนนั้นจะไม่พึงหลีกเลี่ยงให้เขาเห็น กลับไปทำกรรมซ้ำอีก เมื่อสุดใจกรรมหมดแล้ว ก็จะถูกกลับไปเสวยสุขบนสวรรค์อีก
2. เกิดมาเพื่อสร้างบารมี เมื่อโลกมนุษย์เกิดความระส่ำระสาย เทพเจ้าผู้ปกครองสวรรค์จะคัดเลือกเทพลงมาช่วยเหลือสถานการณ์ เทพเหล่านี้เมื่อลงมาเกิดในโลกมนุษย์ ตลอดชีวิตจะต่อสู้เพื่อสังคม เพื่อความสงบ เพื่อรักษาไมให้หยุดย่นแ่มีการกดขี่หลายลง เทพนั้นก็จะวางไปเสวยสุขในโลกเบื้องสูงต่อไป
3. เกิดมาเพื่อเป็นประมุข เป็นผู้นำ เทพบางองค์ยอมเสียดสความสุขบนสวรรค์ลงมาเกิดเพื่อเป็นผู้นำหรือเป็นประมุขปกครองคนหมู่มากให้มีความสุข เป็นกษัตริย์บางารมีไปในตัวด้วย
4. นหินกรมาเกิด สัตว์นรกบางตนโ้กรรมในภพยังไม่หมดก็หนีมาเกิดในโลกมนุษย์ ครั้นนายนิยบาลทราบเรื่องก็จะโยมทุตมาเอาตัวกลับไปทรมานอีก สัตว์นรกในร่างมนุษย์นั้นจะอายุสั้นตายตั้งแต่อายุยังน้อย
5. นหินแดนใจมาเกิด สัตว์ในแดนใจบางตน ทุกข์ทรมานในแดนใจแต่ยังไม่หมดกรรม ก็หนีมาเกิดในโลกมนุษย์ ทำให้มาเกิดเป็นคนที่การแต่กำเนิดหรือมีอุบัติเหตุทำให้อายก็เป็นคนพิการในที่สุด
6. นหินแดนใจมาเกิด ประเภทยังไม่หมดกรรม หนีมาเกิดในโลกมนุษย์ จะเป็นผู้ที่คอยอยากไปไว้อย่างไร ก็ไปไหนไปเองเสียปางเสียทอง อมมือก็เหม่อ หรือกินแต่ของขมขื่นน่า ของเหลือเส่น
7. นหินแดนใจมาเกิด ผู้ที่ช่ยรบทำทาน คดโกงผู้อื่น ตายไปแล้วต้องไปต่อผู้ทำดีที่กัเองในแดนใจมา บางตนโ้กรรมยังไม่หมดก็หนีมาเกิดในโลกมนุษย์ คนพวกนี้จะเป็นคนอภัพ ได้รับการดูถูกเหยียดหยามถูกเอาเปรียบจากสังคมและบุคเียบชอง
8. เกิดมาเพื่อเสวยสุข บางตนทำบุญไปน้อย ทำบาปไปมาก จึงต้องไปปรกรรมในอบายภูมิ เพื่อขอไรกรรมหมด ก็ดิ้นหนีมาเกิดในโลกมนุษย์เพื่อรับผลของบุญที่ทำไว้ คนพวกนี้จะมีนิสัยเลวร้ายชอบเอาเปรียบคดโกง แล้วว่าร้ายเพราะการกระทำดังกล่าวเขาจะเสวยสุขเพื่ออวดระดาศในชิวิต ซึยงของจะมารกับกับไปความในอบายภูมิเช่นเดิม
9. เกิดมาเพื่อเพิ่มเติมบารมีให้เต็ม เทพเจ้าบางองค์ ตั้งใจว่ามาปรกษาที่จะเป็นพระพุทเจ้า เป็นพระปัจเจกโพธิ์เจ้า เป็นพระอรหันตสาวก ฯลฯ แต่ตัวทานจะมีบุญบารมีมากมายน แต่เขายังบกพร่องในบารมีธรรมบางข้อ ทานจึงได้จำอาปรหมโลกสัตว์ที่ป่าหม่นหนัด ห่างไกลคนมาเกิดเป็นมนุษย์ คนพวกนี้จะตั้งหน้าตั้งตาบอโกยเอาบุญบารมี ไปยอมสะสมหลักฐานหรือทรัพย์สินสมบัติใดเพื่อตนเอง ทานจะยอมลำบากลำบน ทานแต่ความดี สร้างบารมี บางครั้งทนไปลุยหาใจ
10. เกิดมาเพื่อเสวยสุขและทุกข์ตามกรรมที่ทำไว้ในอดีตชาติ บางคนไม่สนใจเรื่องบุญบาป นรก สวรรค์ คนพวกนี้ทำบุญไม่มากกว่าบาป แต่บุญไม่มากพอที่จะส่งขึ้นสวรรค์ บานไปก็ไม่มากพอที่จะส่งลงนรก เมื่อตายไปแล้วจึงต้องกลับมาเป็นมนุษย์อีก เสวยผลกรรมตามที่ทำไว้ในอดีตชาติ เขาจะใช้ชีวิตแลกขบสลาญทุกข์ที่ไป แสงสว่างเท ดินหนาทื่นหนที่ภพจรณ ตลอดเพื่อไม่หนักหนาความมันจน ทำดีเพราะเห็นว่าเป็นหนทางที่ควรกระทำ
11. เกิดมาเพื่อทำบุญส่ง บาดคนเป็นคนที่ทำบุญไปด้วยคนแต่ไหนๆ ไม่มีอะไร หากไม่คิดทำความดีก็ทำแต่ดีทุกอย่าง เขาจะต้องหาทางแก้กัน หากไม่ทันได้แก้กันและตัดตายไปก่อน เขาก็จะไม่ยอมเลิกทำบุญอย่างนั้นและจะหาให้เขากลับมาทำบุญด้วยซ้ำ เพื่อตามหาบุญที่ตนเคยทำไป ซึ่ง ลูกชายเจตราชยุ ลสาเหลาอยู่ที่ยี่สิบสองพันปีของพอมที่ถือกรรมมาเป็นเวลาหนั กรยา ไซกันสามมี จักหัวไซสามมีเอ็งทาท, ภารการกันั้นกล้งกัหกัศกชางต้งลาออกไม่ได้รับปะกะหัยตวร , ปะกอกรกัตเล็กรว แต่ถูกเขาขุดใหญ่กันั้นกล้งงต้งอวมอมจก
12. เกิดมาเพื่อปลดปล่อยค่าบาป บางคนทำบุญไปมาก แต่ไม่เคยประพฤติดีในคราวนั้น เมื่ออายุไปได้ขึ้นสวรรค์ แต่ไม่รู้จักประพฤติดีในภพระสม เทพเจ้าผู้ปกครองสวรรค์จึงให้อำนาจบันดาลให้เขาตกลงรับบเรียนบุญบางอย่างในโลกมนุษย์ มนุษย์พวกนี้ลงมากเกิดด้วยอิทธิศาสตร์ปสวรรค์ และด้วยบุญที่ทำมานาน เขาจึงมาเสวยสุขในโลกมนุษย์ แต่เป็นแบบมีขอบเขต เช่น มีเงินหมื่นมากมาย แต่คิดทำกรใหญ่เมื่อใด ก็ชะตาคนป็นนี้ มีอาการเพ้อเจ้อจนงาย เช่น ขึ้นเครื่องบินไม่ได้ เพราะมีอาการเพ้อเจ้อ หรือ ต่อษนาเทพบางองค์ ถาขุดขุดขานเมื่อใดก็มีเรื่องเดือดร้อนตามมา
13. เกิดมาเพื่อทดสอบอุตุคนดี บางคนทำกรรมดีไว้มาก ตายไปขึ้นสวรรค์ ได้รับความสุขจากเทพฝ่ายบริการ ครั้นสติสุขนั้นกันก็ถึงส่งสว่างใจนเทพฝ่ายบริการซึ่งบุญบาปไกลเคียงกับตนเองจึงมีฤทธิ์เหนือกว่า สวรรค์ไปมาระหว่างโลกสวรรค์โลกมนุษย์แล้วกลับไปเกิด จึงตั้งความปรารถนาที่จะมีฤทธิ์ขมบเทพบริการบ้าง จึงขออนุญาตให้เขาไปปรกรรมสวรรค์คงมารวัญฤทธิอำนาจไปโลกมนุษย์ มนุษย์พวกนี้จะมีมาเกิดในหมู่โจร เกิดความกลัวคนชั่วคนเลว อหังชาติ ผู้มีอิทธิพล นักการเมื่องผู้มีอำนาจ ผู้คืออุปสรรคหรือบททดสอบสำหรับเขา ถาเขาเปรียบตัวเขากับบุคคลเหล่านั้นได้ ย่อมรามีอิทธิพลอำนาจ เขามีความงูย มีอำนาจในโลกมนุษย์ และไม่มีฤทธิ์อำนาจตามที่ปรารถนาเอาไว้ ถาเขาเขมเข้ เป็นคนดีในหมู่โจร ไมยอมทำกรรมชั่วจะถูจับมัด เมื่อเขาพา ก็จะไปตายในขณะที่ยังมีความดีอยู่ใน เมื่อเขาตาย สวรรค์จะลงมารับเขา เขาคือ ครูชาน ขุดสวรรค์ เขามีฤทธิ์อำนาจไปมาฆางเวลาใด สามารถปรากฏตัวในโลกมนุษย์เพื่อรับวิตุทานที่บุตรหลานนำเป็ยูกศไปให้ หรือปรากฏตัวในแดนสวรรค์เพื่อเสวยสุขหรือปรากฏตัวในอบายภูมิเพื่อศึกษาเรื่องผลของกรรม
14. เกิดมาเพื่อเปลี่ยนวงจรชีวิต มนุษย์บางตนเกิดมาทำบุญน้อย วั้บาปมาก หลังจากตายแล้วต้องรับโทษ เมื่อรับโทษหมดแล้วไปประมาณ 90 % ก็กลับมากเกิดเป็นมนุษย์ และดำเนินชีวิตแบบเดิมคือ ทำบุญน้อย ทำบาปมาก วงจรชีวิตจะหมุนเวียนระหว่างโลกมนุษย์กับอบายภูมิ จนพอและโลกครั้งหลัง เขาได้พบพระโพธิ์ญาณตน เกิดความเลื่อมใส ทำให้เริ่มหันหน้าเข้าหาพระพุทธศาสนาและมีจิตศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา และปฏิบัติดีตามแบบไป ตามไปจึงต้องไปรับทุกข์ในอบายภูมิตามเดิม ก่อนตายได้คิดสัจย์ขรณาว่าจะทำกรรมดีเพื่อไปโตศาป่าภูเขาเดิม ดังนั้น เมื่อเกิดมาก็ยังต้องทนทุกข์ทรมาน เป็นคนอภัพ ทำคุณเดไม่มัน ปีติทอหลังพระ แต่เขาจะมีทำความดี ถึงมาเวจกลายเป็นคนดีในโลกไม่แยแส เมื่อจบชีวิตแล้ว ขุดสวรรค์จะมารับวิญญาณไปสู่สวรรค์เบื้องสูง วงจรชีวิตจะเปลี่ยนไป ได้เสวยสุขในสวรรค์
15. เกิดมาเพื่อก่อตั้งศาสนา เมื่อใดที่ศาสนาเสื่อมทรามจนเหลือแต่หลักวิชา และพระโพธิ์สัตว์จะมาจุติในโลก เหล่าเทพจะพิชิตตามลงมาเพื่อช่วยกันประกาศหลักธรรม เพื่อให้ศาสนาดำรงอยู่เป็นที่พึ่งของชนทั่วไป
16. เกิดมาเพื่อรับพุทธพยากรณ์ ในโลกครั้งหนึ่ง จะมีพระพุทเจ้ามาจุติพร้อมทั้งส่งพระองค์พร้อมกันมีได้เป็นอันขาด ในขณะที่หลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้ายังอยู่ครบบริบูรณ์คง หากจะมีใครคนหนึ่งอ้างว่าเป็นพระพุทเจ้าองค์ใหม่ เขาผู้นั้นเป็นคนใดที่เทอกลดลงอย่างหาที่ขาดที่สุด ขณะที่พระโพธิ์สัตว์องค์หนึ่งจุติลงมาจุติเป็นสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ประเสริฐกว่าพระศาสนา พระโพธิ์สัตว์ผู้ที่จะจุติรับพระพุทเจ้าองค์ต่อไปก็จะติดตามลงมาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อรับพุทธพยากรณ์เป้าหมายของพระโพธิ์สัตว์ คือ พุทธภูมิ ดังนั้นจะประสาอะไรที่พระโพธิ์สัตว์ที่มีจอรลคุณวิเศษอันใดใด พระโพธิ์สัตว์ก็เกิดมาเพื่อรับพุทธพยากรณ์เท่านั้น
17. เกิดมาเพื่ออุปถัมภ์ บางคนเคยทำบุญร่วมกัน แต่ไม่ได้ทำบาปร่วมกัน ดุนหนึ่งตายแล้วไปสวรรค์ อีกคนหนึ่งเกิดบนโลกมนุษย์ คนที่เกิดบนโลกมนุษย์ซึ่งได้รับผลบุญมากเต็มทีเมื่ออยู่มัรบกับคนที่อุปถัมภ์สวรรค์ หากคนอุปถัมภ์สวรรค์ลงมาเกิดและช่วยมาด้วย คนที่อุปถัมภ์โลกมนุษย์จะมีชีวิตที่ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น ลูกบางตนเกิดมาที่โพธิ์อนมารีย์ ศาษาขตอง ภารงานาหาหน แต่ตัวลูกเองประพฤติชั่วเพราะสภาพแวดล้อมก็ทำให้ความเป็ยของจอมเดือดร้อนนัก
18. เกิดมาเพื่อรับโชติปฏิภาณ เมื่อเทพเจ้าจุติลงมาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อเพิ่มเติมบารมีธรรมให้เต็มเปี่ยม เทพฝ่ายบริการ เทพผู้รับใช้ประจำตัวจะติดตามลงมาเกิด โดยที่ช่วงหนึ่งประมาณ 10 ปีถึง 25 ปี เมื่อเทพเจ้าพระองค์นั้น (ในร่างมนุษย์) สร้างบารมีตนเอง เทพรับใช้ก็จะมามอบตัวเป็นลูกศิษย์คอยช่วยเหลือปฏิบัติดีแก่พระองค์นั้น เมื่อเทพองค์นั้นออกจากโลกมนุษย์ เทพรับใช้ก็จะอยู่ปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้วก็จะติดตามกลับไปรับใช้ในโลกอีกฟากต่อไป
19. เกิดมาเพื่อทดสอบพระมหาพรธรรม เทพเจ้าผู้สะพฐนโลกมาเกิดในโลกมนุษย์เพื่อสร้างบารมีเลื่อนขั้นเป็นเทพเจ้าผู้ปกครอง ปกติจะเป็นนักบวช อุทิศชีวิตเพื่อความรุ่งเรืองของศาสนา เป็นนักปฏิบัติธรรมผู้ไม่หวังลาภยศรางวัลใดที่องค์อภัยยมองและค่าตา เพราะไม่หวังใจของทานอันแดนไปด้วยอิมมัตถหา ไม่มีหวังเหลือสำหรับภักดินหา
20. เกิดมาเพื่ออุบถำณ์พระแม่โพธิ์นาง มาณใดที่โลกมีวิญญาณอันสูงมากเกิดน้อย วิญญาณซึ่งต่ำมากเกิดมา พวกเขาจะอาสาเกิดเป็นมนุษย์เพื่ออุบถำณ์พระแม่โพธิ์นาง เทพเหล่านี้จะได้รับความสำเร็จในชีวิต ได้รับความคุ้มครองจากสวรรค์เป็นการตอบแทน ประเพณีโบราณได้แก่ ศิลปะวิทยาการอันแกก เช่น โยธาศาสตร ไหวิชาศาสตร ดนตรี การขับร้องพ่นอาว วรรณคดี จิตรกรรม ประติมากรรม วัฒนธรรม

ที่มาของข้อมูลจาก อ. กิตติกันท์ เจนาคน <http://www.kittinun.com> จากหนังสือชื่อ ข้าพเจ้าถูกแห่งกรรม เขียนโดย ร.ด.เจ้าพระระเวศ ๗ เชียงใหม่